

tauputės
biblioteka

Suviliok, jei
išdrįsi

carly
phillips

Carly Phillips

SUVILIOK, JEI IŠDRĪSI

Romanas

Versta iš: Carly Phillips, Seduce me,
Harlequin Books, 2008

© Karen Drogen, Erotic Invitation, 2001

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti.
Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar
mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Jurgita Sajevičienė,
vertimas iš anglų kalbos, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2013

ISBN 978-609-406-495-1

Elektroninę knygą paruošė Knygute.lt, 2013

1

- Tave kviečia.

Melori Sinkler pakėlė akis nuo painios nuomos sutarties, kurią skaitė, ir pamatė tarpduryje stovinčią sekretorę Paulą.

- Atleisk, negirdėjau, kaip beldei.

- Aš nebeldžiau. Kai kviečia Terminatorius, tam nėra laiko. Ypač jeigu dar nori išvogti akimirką, kad pasigražintum, kol neįžengei į jo irštą.

Paula - jauna, žavi ir mėgstanti netikėtai prisėlinti Melori sekretorė - išraiškingai kilstelėjo antakius taip ragindama vadovę pasirinkti savo išvaizda prieš einant į neplanuotą susitikimą su dailiausiu įmonės partneriu. Melori ištiesė ranką ir pasiėmė ne rankinę, o bloknotą. Nors mergina niekada nerodė emocijų, pirmą kartą per aštuonerius metus įmonėje „Valdorfas, Heincas, Grinas, Mejersas ir Lata-mas“ jos ramybė buvo sudrumsta.

Advokatė kovojo dėl bylų nė kiek nenusileisdama vyresniesiems partneriams tuomet, kai tvirtai tikėjo savo teisumu. Teisininkei pavyko neprarasti darbo, nors daugelis kolegijų jį me-

tė, buvo atleistas arba ištekėjo ir atsidavė šeimai. Ji buvo vienintelė išgyvenusi moteris, įsitvirtinusi vyrų pasaulyje. Buvo likę vos metai iki tos akimirkos, kai taps partnere. Žino ma, kad pasiektų tai, ką turi, Sinkler teko kautis, bet niekada nesitraukė iš kovos. Niekuo met nebijojo dirbti su įmonės partneriais. Kartais net ir paprieštarauti. Bent jau iki šiol. Ji buvo viena geriausių nekilnojamojo turto bylų advokačių, todėl jos niekada nekviesdavo energingasis skyrybų bylų advokatas, advokatu firmos partneris Džekas Latamas. Šis žmogus buvo tikras jausmingo vyro ir mirtį santuokai nešančio terminatoriaus junginys.

Tam, kad kviečiasi Sinkler dabar, turėjo būti rimtų priežasčių.

- Galėčiau pasakyti, kad esi užsiėmusi, ir pati pas jį nueiti.

Pro Melori ausis neprasprūdo koketiškosios sekretorės balse nuskambėjusi vilties gaidelė. Ji akivaizdžiai pavydėjo netrukus įvyksiančio vadovės susitikimo su Džeku Latamu. Advokatas buvo tikras įmonės simbolis - žmogus, kurį moterys tiesiog dievino, o vyrai gerbė. Jeigu ganduose buvo bent lašas tiesos, tai jis netikėjo nei santuoka, nei ilgalaikiais įsipareigojimais. Vis dėlto toks vyro požiūris negąsdino nė

vienos dar kvėpuojančios priešingos lyties atstovės. Kiekviena moteris firmoje buvo tikra, kad pakeistų šio viengungio nuomonę, jei tik gautų galimybę.

- Dėkoju už pasiūlymą, bet susitvarkysiu pati.

Melori nedrąsiai šyptelėjo. Paula tik gūžtelėjo.

- Gaila. Tikrai pasinaudočiau proga ir suorganizuočiau jam tokį susitikimą, kokio niekada nepamirštų.

Tada kilstelėjo pavojingai trumpo sijonėlio kraštą dar kelis centimetrus. Melori užgniaužė beprasiveržiantį juoką. Džekui pasisekė, kad firmoje buvo laikomasi politikos prieš tarnybinius meilės romanus. Šis sprendimas priimtas tada, kai prieš trejus metus viena darbuotoja padavė į teismą vyresnįjį įmonės partnerį. Viską pavyko sutvarkyti tyliai - apkaltintas asmuo atsistatydino ir nuo tada įsigaliojo taisyklė, įmonės darbuotojams draudžianti užmegzti artimus tarpusavio santykius.

Tokioms moterims kaip Paula niekas neuždraus varvinti seilės, bet joms griežtai draudžiama biure priekabiauti prie vyrų, kaip ir šiems - prie moterų. Tiesa, fantazija nepavaldi

jokioms taisyklėms, todėl firmoje nebuvo nė vienos dailiosios lyties atstovės – pradedant sekretore ir baigiant advokato padėjėja, – kuri tylomis nepasvajotų apie Džeką Latamą. Vienintelis skirtumas tarp Melori ir kitų moterų įmonėje buvo tas, kad pirmoji niekada to neparodė. Ji nė už ką sau neleistų.

Sinkler vogčiomis dirstelėjo į Paulą, kuri sėdėjo sukdamą ant piršto šviesių plaukų sruogą, o jos veide buvo matyti nusivylimas.

– Jei tik tas žmogus žinotų, nuo ko jį ką tik apsaugojau, kristų prieš mane ant kelių dėkodamas, – pratarė vadovė.

– Jau geriau kristų ant kelių prieš mane.

Paula teatrališkai atsiduso, tada pažvelgė į laikroduką.

– Geriau jau eik. Jis sakė „kuo skubiau“ ar kažką labai panašaus.

– Dėkoju.

Nusistvėrusi bloknotą advokatė išžingsniavo iš kabineto ir patraukė koridoriumi. Ji suspaudė kumščius ir nustebo supratusi, kad delnai prakaituoja. Dievulėliau, jaučiasi it pirmą kartą įsimylėjusi paauglę. Taip visai netinka. Tik ne dabar, kai atidavė tiek jėgų, kad taptų viena iš partnerių. Net nuslopino savo moteriškumą.

Griežti kostiumėliai slėpė nėrinių apatinius, o uždari bateliai – ryškiaspalvį pedikiūrą. Aplinkiniai matė tik nelakuotus rankų nagus. Ji be galo skrupulingai slėpė humoro jausmą ir šilumą po griežtos, bejausmės asmenybės kauke. Pažvelgusi į veidrodį vargiai galėjo atpažinti iš ten spoksančią būtybę.

Teliko vieneri metai ir galės gardžiuotis savo aukos sunokintais vaisiais – bus pirma moteris, kuriai pasiūlys tapti firmos partnere, be to, pelnys tėvo pripažinimą. Vyro, kuris troško sūnaus, o ne dukters. Gimdytojas turės galiausiai suprasti, kad ji – ne iš kelmo spirta, nors tėvas nenori tikėti.

Melori sunkiai atsikvėpė.

– Tikslas jau čia pat, – specialiai ištarė balsu norėdama sau priminti, kiek prakaito išliejo ir kiek daug jau pasiekė. Advokatė tikrai neleis, kad susitikimas su Džeku Latamu (slaptu fantazijų objektu) sugriautų aštuonerius metus po kruopelytę lipdytą svajonę.

Sinkler garsiai iškvėpė.

Taip, sugebės išverti susitikimą su firmos partneriu.

Melori stabtelėjo prie jo kabineto durų, kad nusišluostytų sudrėkusius delnus į sijoną ir

persibrauktų plaukus, o tada tris kartus pabeldė.

- Užeikite.

Iš už durų pasigirdo žemas, gilus, seksualus balsas. Merginos viduje suvirpėjo šiluma ir nerimas. Melori suėmė už durų rankenos ir įėjo. Tik dar spėjo dirstelėti į palaidinę, kad įsitikintų, jog visos jūros perlų sagutės tvarkingai užsegtos ir nematyti nė kraštelio nėrių ar šilko.

Advokatė užėjo į kabinetą ir uždarė duris.

Džekas Latamas, sukryžiaęs rankas už nugaros, stovėjo prie lango, už kurio išdidžiai šovė į dangų „Empire State Building“. Plačius pečius dengė tamsiai mėlynas kostiumas su šviesiais ruoželiais. Tai neabejotinai Europos dizainerio kūrinys, kuris pabrėžė jo vyrišką, išraiškingą stotą. Teisininko paveikslas buvo toks pats kerintis, kaip ir vaizdas pro langą.

Miestą gaubė migla. Už lango įprasta Niujorko vasaros diena ir puikus prieš akis atsiveriantis reginys.

Advokatas neatsisuko, kai įėjusiajai už nugaros girgžtelėjo durys. Melori nenustebo. Mergina išmanė žaidimo taisykles, o Džekas žinojo, kas stovi už nugaros ir laukia dėmesio. Juk

pats ją ir kvietė. Jeigu vyras nedelsdamas atsiskų, sutrikdytų dabar vyraujantį galios pasiskirstymą, o advokatas tikrai neketino parodyti, kad juodu lygūs. Ypač kai kalbama apie padėjėją moterį. Kiekvieną kartą, kai teisininkę priskirdavo prie naujo partnerio, Melori tekdavo iškęsti tą patį. Ji niekaip negalėjo atsistebėti, kodėl vyrams, dirbantiems teisėsaugos srityje, būtina naudoti bauginimo taktiką. Tiesa, advokatė išmoko atsiriboti.

Sinkler atsikrenkštė.

– Atleiskite, pone Latamai, jūs mane kvietėte?

Tyla.

Keista. Kita vertus, ką ji išmano apie vyrus? Džekas dirba su Valdorfu ir Heincu ilgiau nei ji. Jų firma gali didžiuotis daugiau nei septyniasdešimt penkiais advokatais, įsikūrusiais trijuose dangoraižio aukštuose. Iki šiol juodviem nebuvo tekę susitikti akis į akį.

Mergina dar kartą pamėgins ir tada tiesiog išeis. Galės pats jos ieškoti, jeigu ketina ir toliau tęsti šį žaidimą.

– Pone Latamai?

Vėl tas balsas. Švelnesnis, nei manė Džekas, ir visai nederėjo su griežta panelės Melori Sin-

kler reputacija. Jis prasiskverbė pro rūpesčių spiečių, užusį advokato galvoje. Tonas buvo ir gana švelnus, nesunkiai pažadinantis vyro jausmus, ir gana kimus, primenantis apie aistringiausias nakties fantazijas.

Latamas papurtė galvą mėgindamas atsikratyti įkyrių minčių. Girdėjo apie šią teisininkę, kad tikrai ne viliokė. Vos tik jis atsisuko į vienintelę jaunesniąją partnerę, Melori išvaizda akimirksniu sugražino vyrą prie darbo. Priešais stovinti mergina buvo tokia pat griežta, koks švelnus jos balsas. Griežtai atgal sušukuoti plaukai, ilgas sijonas, konservatyvus kostiumėlis nė iš tolo nepriminė jo svajonių moters. Tai mergina, su kuria pats bus įkalintas kurorte, priklausančiame vienam didžiausių jų firmos klientų, įsikūrusiame Long Ailando pakrantėje. Tik Viešpats Dievas žino, kiek juodu ten užtruks.

Džekas atsikrenkštė ir pažvelgė Sinkler į akis – už akinių tamsiais rėmeliais stiklą šios tiek prisimerkė, kad vyras negalėjo suprasti, ar jos mėlynos, ar šviesiai pilkos. Akivaizdu, kad Latamas advokatę erzino. Džekas nenorėjo iš pat pradžių netekti Melori palankumo, kaip ir nenorėjo ignoruoti.

Prieš jai ateinant paskambino tėvas ir pasi-

dalijo nelaimėmis. Regis, mylima motušė užmezgė naują meilės romaną, tik šį kartą gimdytoja elgėsi gerokai atviriau nei anksčiau. Tad kantrusis, tolerantiškasis tėvelis galiausiai paliko žmoną. Džekui suspaudė skrandį nuo minties, kad tėvui teks išgyventi bjaurias skrybas, o sūnus apie jas tikrai daug išmanė. Vis dėlto pats metas. Ši santuoka turėjo nutrūkti gerokai anksčiau (kaip, beje, ir daugelis kitų). Jeigu ne begalinė gimdytojo kantrybė ir tolerancija, mama jau seniai būtų viena.

Latamas labai nesmagiai jautėsi dėl tėvo, tačiau šeimos reikalus reikės sutvarkyti kiek vėliau. Dabar yra skubesnių darbų.

Vyras pasitraukė nuo lango.

- Buvau labai užsiėmęs, - paaiškino teisininkas Melori.

Ši rankomis suėmė už stalo krašto.

- Akivaizdu. Galiu užėiti kitą kartą. Pačios laukia galybė darbo.

Darbas, nuo kurio Džekas ją atplėšė, ir mergina visai nesidžiaugia. Latamas labai abejojo, kad advokatė bent kiek pralinksinės sužinojusi šio netikėto susitikimo priežastį.

- Ne, viskas gerai. Sėskitės.

Partneris mostelėjo į kėslą su aukštu atlošu

kabineto kampe. Ji padovanojo tėvas, kai sūnus tapo šios firmos partneriu. Motinai nerūpėjo net diena, kai atžala baigė teisės studijas, tad ką jau kalbėti apie karjeros pasiekimus.

Melori įsitaisė krėsele ir sukryžiavo kojas. Vyras stebėjo, kaip plazda sijono medžiaga, uždengianti tikrai per daug, net turint omeny griežtą jų profesijos specifiką.

- Taigi... - Sinkler balsas patraukė teisininko dėmesį.

Tiesiog stebėtina: jeigu nekreiptum dėmesio į neišryškintus veido bruožus ir griežtas drabužių linijas, kimus balsas tiesiog dirgintų nervus siųsdamas klaidingus signalus toms jo kūno dalims, kurios dirbant turėtų išlikti ramios. Džekas ant kėdės nejaukiai pasimuistė.

- Kuo galėčiau būti naudinga? - paklausė advokatė.

- Kalbėsiu trumpai. Kaip suprantu, dirbate su nekilnojamojo turto byla, tad pasirūpinau, kad jūsų darbas būtų perduotas kitiems, o pati būtumėte laisva. Man.

Nuo paskutinių vyro žodžių Melori užsikosėjo. Džekas susirūpinęs pakilo nuo kėdės ir priėjo artyn.

- Ar viskas gerai?

Sinkler nusiēmē akinius ir nusišluostē akis nosinaite, kuriā pasičiupo nuo stalo.

- Gerai. Man viskas gerai. Tiesiog paspringau seilēmīs. Atsiprašau.

Mergina atrodē sutrikusi. Teisininkē atsi-krenkštē, dar kartelį pasišluostē akis ir tada pažvelgē į Latamą. Tą akimirkā, kai ryškiai mėlynos Melori akys pažvelgē į jį, Džekas pasijuto lyg gavęs smūgį į paširdžius. Jam užēmē kvapą ir pats vos nepradėjo kosėti. Viešpatie Aukščiausiasis, kas nors turėjo įspėti apie tokias nepaprastas, kerinčias šios būtybės akis! Nespėjus vyrui atsikvošėti, Sinkler užsidėjo akinius ant nosies. Stori stiklai paslėpė jos akis nuo teisininko žvilgsnio. Džekas jautėsi it sapne. Ar tik pasivaideno spalvos sodrumas ir giluma?

- Kaip suprasti, jog pasirūpinote, kad mano darbas būtų perduotas kitiems? Ar niekas jums nesakė, jog „Mendelsono lizingas“ reikalavo, kad aš vesčiau derybas dėl naujo žemės sklypo įsigijimo?

Jis apėjo stalą ir vėl atsisėdo. Šią akimirkā jautėsi sutrikęs dėl Melori Sinkler. To dar niekada nejuto nei būdamas su moterimi, nei tvarkydamas darbo reikalus. Šią akimirkā atrodė geriausia laikytis atstumo....